

Засудили до розстрілу, але через кілька років він... повернувся в рідне село?!

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

с.8

ВОЛИНЬ

№ 41 (16 990)

Середа, 14 жовтня 2026 року

Нас читають із 1939 року!

volyn.com.ua

4 820230 060010 >

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

x.com/Volyn_ZMI

instagram.com/volyn_zmi

Проблема

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com / фото Івана ЧЕСАКА, Катерини ЗУБЧУК.

З висоти пташиного польоту Прип'ять і досі зачаровує своїми неповторними краєвидами. Але зблизька відкривається сума правда: води в річці меншає, а мілини дедалі сміливіше наступають на її русло...

«Колись тут ходили пароплави, а тепер навіть човни сідають на мілину...»

Але навіть при нинішньому обмілінні Волинська Амазонка – річка Прип'ять – з висоти польоту... дрона вражає неймовірною красою

Катерина ЗУБЧУК

Разом із виконуючим обов'язки директора Національного природного парку «Прип'ять – Стохід» Олександром Са-

щуком, його заступником із наукової роботи Михайлом Химиним і, звичайно, безпосередньо вустами місцевих мешканців, із якими спілкувалися осіннього дня, ми розкаже-

мо й покажемо нашим читачам, у якому стані зараз найбільша за площею басейну, довжиною і водністю права притока Дніпра.

Спеціальний репортаж – на с. 6

«Колись вода на Поліссі місяць прибувала, місяць стояла і ще місяць спадала. А тепер зникають цілі річки...»

Скандал

У селі Полиці священник московського патріархату не відчинив церкву для похорону Героя

Олександр Оліферчук віддав життя за Україну, а в рідному селі на Камінь-Каширщині для нього зачинили двері храму

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Дружина та мама загинлого хотіли, щоб його відспівав свя-

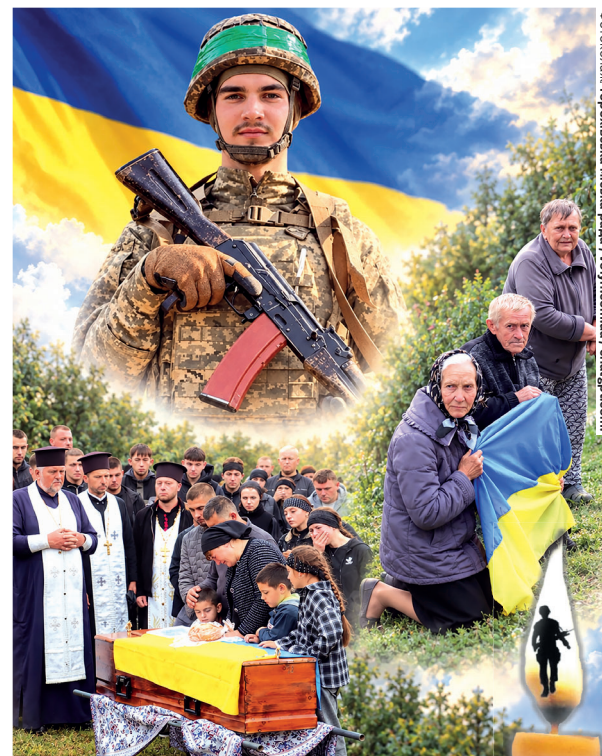
щенник ПЦУ. Та настоятель місцевої церкви, за словами рідних воїна, не відчинив її. Про це йдеться в сюжеті ТРК «Аверс».

«Найстрашніше, коли мати оплакує сина не лише через смерть, а й через людське безсердя...»

Шокуючі подробиці – на с. 9

Герої не вмирають!

«Не мають українських паспортів, але віддають життя за Україну...»

Фотоколаж: Горюхівська міська рада / volyn.com.ua / shavro.com.

Коли Герой повернувся додому навіки, перед ним схиляли коліна і старі, і молоді. Схилилися в скорботі все рідне село...

Дев'ятнадцятирічний Арсен Хачатрян із волинських Марковичів добровільно пішов на фронт услід за батьком, братом і дядьком. Двоє з цієї родини вже загинули за державу, громадянами якої так і не стали...

Володимир КОВАЛЬЧУК (СУМНИЙ)

«Арсен обрав одну з найважчих доріг – дорогу воїна, який захищає свою Батьківщину.»

ЧЕКАВ ПОВНОЛІТТЯ, ЩОБ ПІТИ НА ФРОНТ

Похмурого 18 вересня 2026 року село Марковичі, що на Горюхівщині, прощалося зі своїм земляком – 19-річним Арсеном Хачатрянком. Так-так, ви не помилилися: дев'ятнадцятирічним! Сином Оксани

Олегівни та Вардана Леваєвича, які виховали сімох хлопців.

Закінчення історії – на с.3

Фотозвинувачення

В ОЛИЦІ ВАНДАЛИ ПОШКОДИЛИ СТЕНД З ІСТОРІЄЮ КРАЮ БІЛЯ АЛЕЇ СЛАВИ ГЕРОЇВ

Болюча тема – на с.2

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Олександра Оліферчука, який віддав життя за Україну, в рідному селі Полиці прощали просто неба

■ **Пульс тижня**

Вибух у Нововолинську: поранений помер

44-річний чоловік із власної необережності підірвав гранату...

Ігор БУГ

Цими днями до поліції шахтарського міста надійшло повідомлення, що по вулиці Невесної Сотні пролунав вибух. На місце виїхала слідчо-оперативна група та вибухотехніки. Попередньо встановлено, що місцевий мешканець з власної необережності підірвав гранату невстановленого зразка. 44-річний чоловік отримав тілесні ушкодження та осколкові поранення, його госпіталізували. Однак лікарям не вдалося врятувати постраждалого – він помер у лікарні. ■

Напав із сокирою на відвідувачів ковельського гіпермаркету

23-річного чоловіка, який перебуває на обліку у психлікарні, підозрюють у замаху на вбивство двох і більше осіб

Наталія НЕКОЗ

Подія трапилась 6 жовтня в гіпермаркеті «Епіцентр». Молодий чоловік взяв із вітрини сокиру та наніс тілесні ушкодження трьом відвідувачам. Поліцейські затримали зловмисника на місці. Попередньо відомо, що він перебуває на обліку у психлікарні. Трьох потерпілих, 1980, 1986 та 1963 років народження, жителів Ковеля й району, доставили в медзаклади. За цим фактом відкрите кримінальне провадження за ч. 2 ст. 15 п.1 ч. 2 ст. 115 ККУ – йдеться про замах на вбивство двох і більше осіб. Слідчі вже повідомили фігуранту про підозру, слідство триває. ■

Земля на Волині втричі дешевша, ніж на Львівщині

Один гектар сільськогосподарської землі у Волинській області у вересні коштував в середньому 72 тисячі 180 грн

Василь КІТ

Це менше, ніж в середньому по Україні. Так, один гектар сільськогосподарської землі в державі за підсумками вересня подешевшав із 80 326 до 79 728 грн, свідчать дані аналітичної платформи Опендатабот. Станом на 6 жовтня п'ятірку регіонів із найдорожчими паями традиційно сформували західні області та Київщина. На Львівщині середня вартість становила 223 029 грн за гектар, на Івано-Франківщині – 210,1 тис. грн, на Закарпатті – 140,2 тис. гривень, на Київщині – 133 тис. грн, а на Тернопільщині – 112,7 тис. грн. ■

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Ліще» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор Із виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

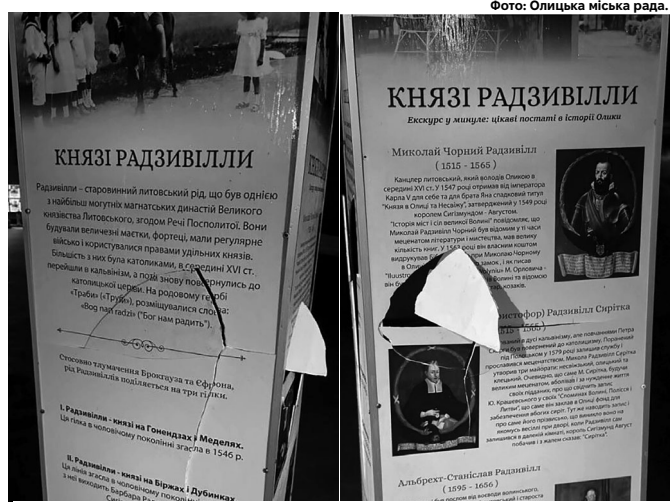
■ **Фотозвинувачення**

В Олиці вандали пошкодили стенд з історією краю біля Алеї слави Героїв

У той час, коли наші захисники виборюють кожну хвилину мирного життя на фронті, у тилу знаходяться ті, хто здатний лише нищити

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Біля приміщення міської ради пошкодили інформаційний стенд, присвячений історії краю. Побили конструкцію та понівечили інформаційні матеріали. Про це повідомила Олицька міська рада. «Таке бездумне варварство обурює до глибини душі. Але найбільше занепокоєння викликає

«Таке бездумне варварство обурює до глибини душі...» Алеї слави загиблих Героїв. Виникає страшне запита-

■ **Резонанс**

Прокурор Волині втратив свою посаду через операцію «Карфаген»

Народний депутат Ігор Гузь із трибуни парламенту заявляв, що приміщення викритого у Луцьку кол-центру було розташоване за 50 метрів від Головного управління Нацполіції та за 150 метрів від обласної прокуратури

Василь РОГУЦЬКИЙ

Виконувач обов'язків генпрокурора Антон Ковальський звільнив із посади керівника Волинської обласної прокуратури Максима Роговенка. Посаду втратила і його заступниця Наталія Василіва. «За результатами робочих зустрічей та оцінки їхньої роботи, я ухвалив рішення про звільнення з адміністративних посад керівників Харківської та Волинської обласних прокуратур. Там, де є результат і професійна робота, буде підтримка. Там, де

є обґрунтовані питання, ухвалюватиму відповідні рішення», – зазначив на своїй сторінці у Фейсбучі Антон Ковальський. Як відомо, Максим Роговенко працює у відомстві з 2015 року, головним прокурором Волині його призначив Руслан Кравченко у вересні 2025 року. До цього Роговенко займав керівні посади в Київській та Чернігівській областях. Під час скандалу з дія-

«До нових призначень прокуратурою Волині керуватиме перший заступник прокурора області Альберт Шаповалов.»

льність шахрайських кол-центрів в Україні нардеп із Волині Ігор Гузь закликав звільнити Максима Роговенка та начальника Головного управління Нацполіції у Волинській області Олега Сліпчука. За словами обранця, приміщення викритого у Луцьку

ння: чи не стане наступною мішенню вандалів Алея слави? Чи є в цих людей бодай щось святе? Звертаємося до кожного жителя громади: якщо ви володієте будь-якою інформацією про осіб, які

«Виникає страшне запитання: чи не стане наступною мішенню вандалів Алея слави? Чи є в цих людей бодай щось святе?»

вчинили цей акт вандалізму, або були свідками події, повідомте про це правоохоронні органи чи міську раду. Конфіденційність гарантуємо. Вандалізм і зневага до власного міста та його історії не повинні залишитися безкарними», – йдеться в повідомленні. ■

кол-центру було розташоване за 50 метрів від Головного управління Нацполіції та за 150 метрів від обласної прокуратури. У відповідь Максим Роговенко заявив, що цей кол-центр насправді не встиг розпочати роботи і правоохоронці знали про підготовку до його відкриття та запобігли його діяльності. Зазначимо, що в.о. генпрокурора Антон Ковальський звільнив вісім фігурантів операції «Карфаген» («кришування» кол-центрів), ще понад 20 прокурорів пройшли поліграф. Також триває службове розслідування щодо організації закордонного відряджен-

Правитель росії владімір путін відсвяткував свій 74-й день народження (7 жовтня) в компанії колишнього канцлера Німеччини Герхарда Шредера. Віцепрезидентка Бундестагу Катрін Герінг-Екардт назвала візит Шредера до москви «ганьбою Німеччини» та «зрадою Європи».

Зранку 8 жовтня росіяни атакували Краматорськ на Донеччині, внаслідок удару по двох рейсових автобусах 33 людей загинули і 18 постраждали.

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ!

Редакція газети «Волинь» висловлює щире співчуття відомій журналістці краю, колишній кореспондентці луцької районки – газети «Слава праці» і позаштатній авторці «Волині» Ніні Іванівні Кострубі у зв'язку з неоправною втратою – смертю чоловіка

ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА КОСТРУБИ (1952–2026)

У ці скорботні дні поділяємо Ваш біль і схиляємо голови у молитві. Нехай світлий спомин про Володимира Ілліча назавжди живе у серцях рідних і близьких.

■ Герої не вмирають!

«Не мають українських паспортів, але віддають життя за Україну...»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Володимир КОВАЛЬЧУК (СУМНИЙ)

У 2022 році Арсен закінчив Горохівський ліцей № 2, згодом навчався в Горохівському коледжі Львівського національного аграрного університету. Встиг попрацювати в сусідній Польщі та охоронцем у Буковелі. Допомігав батькам по господарству, прагнув бути самостійним і підтримувати велику родину, в якій, окрім нього, зростали ще шестеро братів – старших і молодших.

Він дуже чекав свого повноліття. Не для того, щоб отримати більше свободи чи вирушити назустріч розвагам. Хотів піти на фронт – захищати маму, братиків, свій дім і свою Україну.

Ту саму Україну, яка колись прихистила родину його батька, Вардана Леваєвича, після страшного землетрусу у Вірменії.

Його юнацькою мрією було потрапити до штурмових військ. Маючи зріст понад 190 сантиметрів, міцну спортивну статуру й неабияку рішучість, Арсен вірив, що зможе стати добрим штурмовиком. Навіть їздив до Києва, щоб ближче познайомитися з цим родом військ.

Та рідні, а особливо брат Владислав, який служив у підрозділі безпілотних систем, порадили йому обрати іншу військову спеціальність.

Арсен підписав контракт, пройшов військову підготовку в одному з навчальних центрів на Волині. Спочатку допомагав як волонтер, а невдовзі опанував спеціальність у підрозділі безпілотних систем і став до лав захисників України разом із братом Владиславом.

У цій бригаді проходив контрактну службу і батько Арсена – Вардан Леваєвич. Разом із ним воював його рідний брат Гайк Леваєвич.

На жаль, Гайк загинув в одному з боїв на Донеччині від ворожого снаряда. Сталося це на очах у рідного брата. Поховали воїна в сусідньому селі Мирків.

Тоді родина Хачатрянів уже пізнала страшний біль втрати. Але попереду на неї чекало ще одне непоправне горе...

ДВАДЦЯТЬ ТРИ ДНІ
МІЖ НАДІЄЮ І ВІДЧАЄМ

20 серпня 2026 року Арсен разом із побратимами виконував бойове завдання у Краматорську. Військові облаштували позицію в підвалі багатопверхового будинку.

Згодом у будівлю влучила ворожа керована авіабомба. Почалися руйнування, спалахнула пожежа.

За словами очевидців, після удару виникли сильне задимлення та інтенсивне горіння. Висловлювалися й припущення про застосування ворогом невідомої хімічної речовини...

Патріотизм вимірюється
не записом у паспорті,
а любов'ю до землі,
за яку готовий віддати
найдорожче.

Двоє побратимів Арсена, які перебували в коридорі, дістали поранення. Ще двоє військових, котрі на той момент були надворі, залишилися живими.

Сам Арсен перебував в окремому приміщенні підвалу...

Його шукали двадцять три дні.

Двадцять три нескінченні дні для матері, батька, братів, для всіх, хто любив і чекав юного воїна.

Двадцять три дні, коли кожен телефонний дзвінок міг принести звістку. Коли серце відмовлялося вірити в найгірше. Коли надія, хай і крихітна, не дозволяла змиритися з невідомістю.

13 вересня Арсена знайшли.

Якими були його останні хвилини, ми не знаємо. Але знаємо, якою

Земляки проводжали Арсена Хачатряна в останню дорогу на колінах, зі сльозами й молитвами. Бо для цієї родини Україна стала Батьківщиною не за паспортом, а за покликом серця.

дорогою ціною заплатив цей дев'ятнадцятирічний хлопець за право своєї родини, свого села, своєї України жити під мирним небом.

П'ЯТДЕСЯТ АВТОМОБІЛІВ
І ТРИДЦЯТЬ МОТОЦИКЛІВ
ПРОВОДЖАЛИ ЮНОГО ГЕРОЯ

17 вересня рідна Волинь зустрічала свого полеглого захисника.

Дорогою додому Арсена супроводжували луцькі волонтери, представники Луцького автомайдану. А поблизу села Шклинь до скорботного кортежу долучилися десятки друзів, знайомих, односельців і просто небайдужих людей.

Близько п'ятдесяти автомобілів і тридцять мотоциклів супроводжували Героя до символічного хреста-пам'ятника «Борцям за волю і незалежність України» в Горохові.

Тут відбулася коротка церемонія прощання. До присутніх звернувся міський голова Віктор Годик. Священнослужитель відслужив панахиду.

А потім Арсен повернувся до рідних Марковичів. Востаннє...

Його зустрічали односельці, які пам'ятали цього високого, доброзичливого, щирого юнака. Того, хто ще зовсім недавно ходив сільськими вулицями, вітався із сусідами, допомагав батькам, усміхався друзям.

Хіба могли вони тоді подумати, що зовсім скоро зустрічатимуть його навколішки, зі сльозами на очах?

18 вересня відбувся чин похорону.

Від батьківської оселі до церкви, а звідти – до сільського цвинтаря тягнулася велелюдна скорботна процесія. Такої кількості людей, здається, ще не бачив цвинтар у Марковичах.

Осінні квіти вкривали місце останнього спочинку воїна. Поруч – могила з хрестом, на якому викарбуване ім'я:

Хачатрян Арсен Вардамович.
17.07.2007 року народження.

Люди добрі, вдумайтесь лише в ці цифри!

Дев'ятнадцять років. Усього дев'ятнадцять...

Коли труну з тілом Героя опустили в могилу, тишу розірвали плач і зойки рідних. Здавалося, разом із ними ридало все село.

Арсена поховали з усіма військовими та християнськими почесностями.

А над сільським цвинтарем знову пролунали слова, від яких стискається серце:

- Слава Україні!
- Героям слава!
- Герої не вмирають!

Потім усе стихло.

Притих і сільський цвинтар, ніби втомлений від людського горя.

І тільки одне запитання не дає спокою: скільки ще таких молодих життів має забрати ця жорстока війна?

Фотоколаж: Горохівська міська рада / volyn.com.ua / chatgpt.com.

«МОЇ СИНІ І ЧОЛОВІК
НЕ ЧЕКАЮТЬ ТЦК...»

Оксана Олегівна, мама Арсена, – жінка надзвичайної сили духу. Вона виховала сімох синів. А це, повірте, нелегка материнська доля.

Колись під час нашої розмови вона з усмішкою мовила:

– Виховувати сімох козаків – ой не просто, дуже непросто! Це ж хлопці...

Я запам'ятав її слова. Як і те, що ця мужня українка намагалася ніколи не показувати сліз перед синами. Весь свій материнський біль ховала глибоко в серці.

А як же вона не хотіла відпускати Арсена на фронт!

– Не будемо грішити: ми відмовляли його йти на війну, – зізнавалася Оксана Олегівна. – Говорили, що він іще зовсім молодий, що на війні стільки страшних випадків...

Та Арсен відповідав:

– Мамо, ви ж віруюча людина. І знаєте: що має статися, те станеться, незалежно від обставин.

Хіба могла тоді мати передбачити, як боляче відгукнуться в її серці ці слова?

Під час однієї з наших розмов Оксана Олегівна сказала й інше. Сказала просто, без пафосу, але так, що в мене мурашки побігли по спині:

– Мої сини і чоловік не чекають ТЦК, а йдуть воювати за Батьківщину добровільно. З повагою і любов'ю до своєї України!

І це не просто слова.

Україну захищав її чоловік Вардан. Поруч із ним воював його брат Гайк, який загинув на Донеччині. Добровільно став до війська юний Арсен і віддав за Україну своє життя. Продовжує захищати Батьківщину його брат Владислав.

А тепер – факт, над яким варто замислитися кожному з нас.

Родина Вардана Хачатряна, яка стільки зробила для захисту України й заплатила за неї кров'ю найдорожчих людей, досі не має українського громадянства.

Вони могли залишитися осторонь війни. Могли сказати: «Це не наша земля, не наша держава, не наш обов'язок».

Але не сказали.

Бо Батьківщина – це не тільки запис у паспорті.

Це земля, яка колись прихистила тебе. Це дім, у якому народилися і вирости твої діти. Це люди, серед яких ти живеш. Це місце, за яке готовий стати на захист, навіть якщо тобі всього дев'ятнадцять...

І коли сьогодні хтось запитує, що таке справжній патріотизм, я згадую родину Хачатрянів із волинських Марковичів.

І дев'ятнадцятирічного Арсена, який так поспішав стати дорослим, щоб захистити найдорожчих... ■

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ, редактор
відділу політики газети «Волинь»Трамп остаточно
зрадив УкраїнуАмериканський президент вирішив
помародерити на нашій крові і уклав
угоду з путіним

Вони домовились про те, що США відкриють свій ринок для російського дизельного пального. Дональд Трамп сподівається, що це дасть змогу знизити ціни на дизель в Штатах перед проміжними виборами до Конгресу, які мають відбутись у листопаді. Ця новина стала шоком для нашої делегації, яка саме перебувала у Вашингтоні, щоб обговорити умови «енергетичного перемир'я». Відтак українці достроково покинули Америку.

Президент Володимир Зеленський назвав російсько-американську угоду слабкістю США, яка «грає на росію, на те, що вона вбиватиме більше, воюватиме довше, ще менше буде поважати Америку і завдасть ще більше втрат і збитків світу». «росія «віддасть» за дизель подальшим терором та підлостями. Дозвіл росії продавати нафтопродукти – це інвестиція у війну», – справедливо заявив Зеленський, назвавши угоду «подарунком путіну на день народження».

Але Трамп пішов ще далі і став вимагати, щоб Україна в односторонньому порядку припинила обстріли російських НПЗ. Ба більше, винним у тому, що війна триває, він назвав Зеленського, який «не хоче укладати угоду», тобто капітулювати. «Зеленський хоче створювати проблеми для всього світу. Він хоче створювати проблеми для наших фермерів, завдаючи ударів по російських нафтопереробних заводах», – заявив він.

Лідер США вважає, що Україні час обрати нового президента: «Я пропоную Україні обрати нового лідера, який зможе укласти угоду. Із якихось причин він (Зеленський. – Ред.) ніколи не укладає угоди». Також Дональд Трамп похвалив путіна, який має багато нафти і нібито хоче підписати мирний договір. Словом, перевернув все з ніг на голову.

Ця «угода» явно є лише частиною якихось ширших домовленостей Вашингтона з московією, які спрямовані на повернення до економічних відносин та заробляння на крові наближених до Трампа людей. На листопадових виборах побачимо, чи поведуться американці на брехні свого президента...

Домовлятися із агресором і мародерити на крові жертви – це ганьба Америки на багато десятиріч. США, які раніше мали авторитет та були прикладом для наслідування, бо декларували і намагалися дотримуватись демократичних, гуманістичних принципів, зрадили самі собі. Колишньої Америки, «світлової поліцейської» – більше нема. А є ще один бандюк, який переступить через усе заради ще одного долара.

Утверезо мислячих людей ніколи не було ілюзій щодо Трампа. Але цей його випад остаточно скинув з нього маску. Для України це погана новина. Бо після США на оборудки з путіним можуть спускитись інші наші партнери. До того ж, майже із стовідсотковою гарантією США перестануть надавати нам розвідувальні дані, і, можливо, навіть вимкнуть «Старлінк» (його власник Ілон Маск теж заспівав в унісон із Трампом: «Я згоден, настав час Україні отримати нового лідера» та припинять надавати зброю і боеприпаси. Нам може бути важче.

Як бачимо, Трамп знайшов свого путіна, як у 1939 році Гітлер знайшов свого Сталіна і вони почали ділити світ, розв'язавши Другу світову війну. Але, як кажуть, «брехнею світ пройде, та назад не вернешся». Саме така доля чекає цих, прости Господи, діячів. ■

У боях за Україну полягли
мужні сини Волині

Олексій МТИРАЛІШВІЛІ – борець із села Заріччя Володимирського району; **Володимир БОНДАРУК** – борець родом із села Княгининок Луцького району (проживав із дружиною в Івано-Франківську); **Максим ЗАЙЧУК** – борець із міста Ківерці; **Максим БУРИК** – борець із села Гораймівка Луцького району; **Ярослав ПИРИГ** – борець із села Бубнів Володимирського району; **Роман ПИЛИПЧУК** – борець із села Бережці, що на Любомльщині; **Володимир СТЕПКО** – борець із міста Любомля; **Вадим ПАВЛІК** – борець із села Борочиче, що на Горохівщині; **Віктор ОКСЕНЧУК** – борець із села Метельне, що на Ківерцівщині; **Андрій ЄФРЕМОВ** – борець із міста Нововолинська; **Сергій КАТЕРИНЮК** – борець із міста Рожище; **Денис БОЙЧЕНКО** – борець із міста Луцька; **Василь СИЗОНЕНКО** – борець із міста Ківерці; **Микола ЯЗІНІН** – борець із міста Луцька; **Богдан НАЗАРУК** – борець із села Гірники, що на Ратнівщині. **Віталій БРЕЧКО** – борець із міста Ківерці.

■ Прямая мова

«Трамп – тупа потвора, яка робить власний бізнес на смертях сотень тисяч людей»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, президент України, про домовленість Трампа та путіна щодо постачання російського дизелю до Америки:

«Миру завдяки слабкості ніколи не буває. Будь-яке послаблення санкцій проти росії без чіткої та тривалої деескалаційної домовленості з росією – це очевидна слабкість, це грає на росію, на те, що вона вбиватиме більше, воюватиме довше, ще менше буде поважати Америку і завдасть ще більше втрат і збитків світу. росія «віддає» за дизель подальшим терором та підлостями. Дозвіл росії продавати нафтопродукти – це інвестиція у війну».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про «умови миру» для закінчення бойових дій:

«Насправді – якщо бути відвертим до кінця – у цієї війни рівно два відкриті фінали. Перший – знесення росії і зупинка бойових дій. Сподіваюся, що ми зможемо використати цей час для підготовки до нового вторгнення. І другий – знесення і зникнення України і приєднання її колишніх територій до російської федерації. Звичайно, з відкритим фіналом для кожного... Ніякої реальності, окрім цих двох фіналів, більше не існує. І всі розмови про інше – або дурість або демагогія».

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, про абсолютну байдужу реакцію російського суспільства та українських колаборантів на розстріл росією пасажирських автобусів у Краматорську (загиноуло 30 людей):

«Я спеціально почитав сьогодні канали Азарова, Царьова, інших колаборантів, які у 2014 році звинувачували українську владу у жорстокості щодо Донбасу. У них сьогодні немає жодної згадки про масове вбивство мешканців Краматорська. Хіба це мешканці якогось іншого Донбасу загинули? Та ні, того самого, який вони підтримували у 2014 році. Просто виявилось, що коли його мешканців вбиває росія, всі ці захисники Донбасу якось різко перестають йому співчувати...».

Катерина КОБЕРНИК, журналістка, шеф-редакторка видання «Бабель»:

«Трамп домовився купити в росії майже 2 мільйони тонн дизпалива».

А світ і значна частина українців абсолютно серйозно продовжують називати американців стороною мирних перемовин.

Це так ницо, убого, несправедливо й соромно, що немає навіть підходящих слів. А Трамп – тупа потвора, яка робить власний бізнес на смертях сотень тисяч людей. Не президент, а політичне сміття.

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, військовослужбовець, про заклики до мешканців столиці виїжджати:

«Всі ці поради залишити Київ бісять знаєте, чому? Тому що для Зеленського, Корецького, Кличка, прокурорів, ментів, податківців залишити Київ легко. Взяли валізу з гроши-ма і поїхали хоч на Закарпаття, хоч в Ніццу чи Лондон. Але ж у киян, яким вони розказують про важку зиму, помсту і необхідність залишити столицю, немає валізки з гроши-ма! Замість валізки з гроши-ма у більшості киян – іпотека, діти, коти, собаки, мізерна зарплата, якої вистачає тільки на їжу».

Киянам потрібні не розмови про тяжку зиму і помсту, а помста вже зараз і легка зима! І вони чудово розуміють, що для того, щоб зима була не тяжкою, а легкою, треба було з ранньої весни будувати енергетичні об'єкти. Але замість цього киян годують обіцянками. І це відверто дістало!»

Микола ГОЛОМША, експерт Генерального прокурора, про бізнес-переговори США та росії на тлі жорстоких обстрілів українських міст:

«Трамп фактично поставив Україну й росію в нерівне становище: Україні – якщо хочете повернути території, повертайте; путіну – якщо хочете українських земель, завоюйте. Така логіка перетворює міжнародне право на право сильнішого, а захист власної території – на проблему самої жертви агресії».

Це – не нейтральність. Це небезпечне сприяння логіці загарбника».

Юрій ФЕДОРЕНКО, командир 429-ї окремої бригади безпілотних систем «АХІЛЛЕС», радник оборонного комітету ВРУ, дивується, чому справи на фронті відійшли на другий план на тлі обговорень «умов миру»:

«Але ж насправді життя «української аудиторії» та майбутнє країни (в тому числі перспективи поки що примарних «мирних переговорів») визначаються станом справ саме на полі бою. Ці справи, до речі, дуже контрастують із «капітулянтськими настроями» певних політиків та «лідерів думок». Позитивних новин із фронту доволі багато, і кожна з них написана кров'ю та потом».

Осінь стала для нас порою рекордів. На більшості ділянок фронту Силам оборони України вдається ламати плани противника. Окрема історія успіху – операція «Вівальді»... Сьогодні один із інтегральних показників стану справ на полі бою – кількість безповоротних втрат противника. Так от, втрати особового складу загарбників у вересні досягли 46 230 осіб, що стало абсолютним рекордом року».

Володимир В'ЯТРОВИЧ, народний депутат, історик, вважає, що росію може зупинити лише сила, а не поступки:

«Як історик нагадаю ще одне: наше минуле не раз показувало, що мир із росією може коштувати дорожче за війну. Особливо, коли за мир видають лише паузу, необхідну росії для наступної війни. Si vis pacem para bellum («Якщо хочеш миру, готуйся до війни»). – Ред.» ■

Оперативні новини – на VOLYN.COM.UA

■ 3 перших уст

Спочатку – припинити вогонь. Потім – вести переговори стільки, скільки буде потрібно

Про те, яким має бути процес припинення війни

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України

Останніми днями «Європейська Солідарність» мимоволі опинилася в епіцентрі суспільної дискусії про мир (з фракції був виключений Олексій Гончаренко через «мирні» заяви, які розцінили як проросійські. – Ред.), хоча запитання мали б ставити владі, на якій лежить увесь тягар відповідальності за пошук миру.

Ця дискусія показала, що ми – демократична команда з плюралізмом думок, яка після обміну поглядами здатна ухвалювати консолідовані рішення. І ми неухильно дотримуємося ключових принципів нашої національної ідентичності – Армія. Мова. Віра. НАТО. Європейський Союз.

А ще вона показала, що з країною нарешті треба чесно говорити про війну. Роками нам презентували нескінченні плани стійкості, незламності, потужності й псевдобезпекові домовленості. Але жодного разу ні суспільство, ні парламент не почувли від влади стратегії завершення війни.

Складна ситуація на фронті, тривоги по 16 годин, щоденні удари

«Усе, що держава може мобілізувати для оборони, має працювати на оборону», – наголошує Петро Порошенко.

по містах, енергетиці та бізнесу, втрати людей і виснаження економіки, сьогоднішня жахлива атака на Прилуки (внаслідок російсько-

сприятливих обставин. За втраченими можливостями стоять втрачені життя. Головне сьогодні – зробити висновки і не повторити цих помилок.

«Припинення вогню не означає визнати окупацію, відмовитися від територій, повірити росії чи роззброїтися».

го ракетного удару по Прилуках Чернігівської області 7 жовтня 2026 року загинули 22 людини, серед них – 5 дітей. – Ред.) – ось реальність. Війна на виснаження не може тривати безкінечно. Нам потрібна позиція, здатна привести до реальних переговорів і припинення вогню.

Раніше влада хибно подавала саму ідею припинення вогню як поступку росії й паплюжила Мінські угоди, якими ми вичадили з путіна сім років на розбудову армії. Через такий підхід Україна втрачала можливості навіть за

Чи є у нас план припинення війни? Так. Це негайне, безумовне і всеосяжне припинення вогню на землі, в повітрі та на морі. Припинення вогню не означає визнати окупацію, відмовитися від територій, повірити росії чи роззброїтися. Спочатку – припинити вогонь. Потім – вести переговори стільки, скільки буде потрібно.

І це не може означати припинення зміцнення ЗСУ. Тому бюджет-2027 має стати бюджетом сильної армії, щоб показати росії, що наша армія матиме лю-

дей, зброю, боеприпаси і технології. Саме тоді у ворога з'являється реальний стимул до припинення вогню.

Ми знайшли 515 мільярдів гривень додаткового ресурсу, який має піти винятково на армію. Пропонуємо відмовитися або скоротити те, без чого країна під час війни обійдеться: 41 млрд – дороги, 35,3 млрд – чергові грошові виплати, 16 млрд – «3000 кілометрів», 10 млрд – скринінг, 9,4 млрд – кешбек, «інвест-няні» та індустріальні парки, навіть 1,62 млрд – «Телемарафон». Ще 87 млрд – перегляд видатків на держапарат, 161,5 млрд – видатки споживання і розвитку міністерств. І резерви – 200 млрд резерву сектору безпеки й оборони та 46 млрд резервного фонду. Принцип простий: усе, що держава може мобілізувати для оборони, має працювати на оборону...

Європейська інтеграція, підтримка партнерів і посилення армії – не три різні політики, а одна стратегія: зробити Україну достатньо сильною, щоб росія зрозуміла, що продовження війни не дасть їй результату.

Сила потрібна нам не замість дипломатії – сила потрібна нам для дипломатії.

P.S. Цими днями Петро Порошенко передав чергову партію військової допомоги у бригади Сил оборони. Десять підрозділів отримали півтори сотні одиниць техніки – генератори, зарядні станції, квадроцикли «Мураха», повнопривідні багі, контейнерні акумуляторні станції та ремонтні майстерні на базі причепа. ■

■ Шок!

Народний генитам України тепло привітав путіна з днем народження

Він назвав кремлівського кровопивцю «керівником країни, від якої залежить життя України»

Ольга СОКОЛОВА

Народний депутат з фракції «Європейська Солідарність» Михайло Бондар звернувся до Служби безпеки України із заявою про вчинення кримінального правопорушення щодо публічних заяв позафракційного депутата-втікача Артема Дмитрука, який був обраний у 2019 році від партії «Слуга народу». Михайло Бондар також закликає Голову Верховної Ради Руслана

Стефанчука позбавити Дмитрука депутатського мандату. На думку Бондаря, заяви Дмитрука містять ознаки державної зради.

«7–8 жовтня 2026 року народний депутат України Артем Дмитрук (який наразі перебуває поза межами України та оголошений у міжнародний розшук) на своєму телеграм-каналі публічно розповсюдив заяви, які підігрують російській пропаганді та дискредитують державну владу України. Зокрема, Артем Дмитрук опублікував привітання з днем народження на адресу президента російської

федерації володимира путіна, назвавши воєнного злочинця «керівником країни, від якої залежить життя України» й побажав йому «мудрості та витримки». Окрім цього, у своїх дописах нардеп закликав «зупинити плазування перед Заходом», вести прямий діалог із москвою

Фотоколаж: my.vinnichani.

От яка сволота прийшла в парламент під прапорами партії Володимира Зеленського «Слуга народу».

та Мінськом і стверджував, що Україна та росія нібито «приречені жити разом», – йдеться в заяві.

«Особливим цинізмом є те, що після кривавого ракетного удару рф по житловому будинку в Прилуках, де загинули цивільні мешканці та діти (загинули 22 людини, серед них – 5 дітей. – Ред.), Артем Дмитрук публічно зняв відповідальності із країни-агресора та переклав провину на «злочинний режим Зеленського», що є прямим повторенням наративів кремля та виправданням дій окупантів», – заявив народний депутат від «Євросолідарності» Михайло Бондар.

Михайло Бондар вважає такі дії депутата-втікача Артема Дмитрука державною зрадою. Відтак він звернувся до СБУ з проханням розпочати розслідування. ■

■ Майже як у кіно

Завдяки геніальному плану в'язень утік із колонії

Колишній засуджений Маневицької колонії, якого умовно-достроково звільнили для проходження військової служби в ЗСУ, втік дорогою до військової частини

Ліна ВОГОНЬ

Як йдеться у сюжеті ТРК «Аверс», чоловік мав кілька судимостей за крадіжки, шахрайство та грабж. Торік отримав черговий вирок – 7,5 року позбавлення волі. Під час проходження покарання чоловік заявив про бажання вступити до лав ЗСУ. Проїшов медкомісію, отримав погодження військової ча-

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Воля» тривала недовго: вже наступного дня спритного втікача затримали в Луцьку.

стини і навіть сам обрав, де служитиме – у частині, де двома іншими добровольця-ми чоловік вирушив із коло-нії у супроводі представника

військової частини. Коли автомобіль зупинився в Колках, він попросив дозвіл вийти, щоб купити воду, після чого втік.

Наступного дня чоловіка затримали у Луцьку. Він пояснив, що від наміру служи-ти його відмовив... батько.

«Із Маневицької колонії – нібито до війська, а насправді — у втечу.»

Тепер, за ухилення від прийняття на військову службу, спритний бранець отримав 6 років ув'язнен-ня. ■

■ О часи, о звичай!

Діагнози для ухилинців: скільки коштувала «інвалідність» на Волині

Трьох волинян судять за вчинення злочинів у складі організованої групи

Катерина ЗАГАЙКО

Прокурори Волинської обласної прокуратури направи-ли до суду обвинувальний акт щодо трьох волинян, серед яких працівниця Волинської обласної

міста Ковель, медпрацівниця та ще один їхній спільник одержували неправомірну вигоду в розмірі від 1000 до 8 000 доларів США від громадян за сприяння в оформленні лікарями фіктивних медичних доку-ментів та подальшому встановленні групи інвалідності службовими особами експертних команд з оці-нювання повсякденного функціону-вання особи Волинської області.

«За діагноз одержували неправомірну вигоду в розмірі від 1000 до 8 000 доларів США.»

клінічної лікарні, за фактами вчине-ння злочинів у складі організованої групи.

Встановлено, що з листопада 2025 по травень 2026 року жителя

Організаторці незаконної діяль-ності та одному із членів групи обрано запобіжний захід у вигляді застави, а працівниці лікарні – у ви-гляді домашнього арешту. ■

■ Нічого святого...

Підприємець крав надгробні плити з могил

Намагаючись утекти, чоловік розпилив газовий балончик в обличчя місцевій жительці

Катерина ЗАГАЙКО

У листопаді 2019 року на цвинтарі в селі Осмилови-чів колишнього Іваничі-вського району з могил почали зникати гранітні надгробні плити. Зловми-сника спіймали завдяки записам із відеокамери сусідів. Як з'ясувалося, чоловік під'їжджав до кладовища на автомобілі Fiat Ducato й завантажув-вав плити через бокові двері. Коли зловмисник повернувся по наступ-ні плити, його помітила місцева жителька.

Як йдеться в сю-жеті ТРК «Аверс», чо-ловік просив жінку не

викликати поліцію, а коли зрозумів, що вона не під-дається на вмовляння, розпилив їй в обличчя вміст газового балончи-ка «Терен-4М». Право-охоронці затримали зловмисника. Ним вияви-вся місцевий підприє-мець, який встановлював пам'ятники. Під час об-шуку в його автомобілі та на подвір'ї виявили 19 елементів викрадених плит, мармурові хрести, чаші, підсвічники.

Цими днями Ново-волинський суд при-значив обвинуваченому 5 років позбавлення волі. Сторона захисту не погодилася з вироком і подала апеляцію. ■

РЕКЛАМА

Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● З допомогою газети хочу зна-йти невисоку порядну жіночку пенсійного віку, що стане лю-бимого і люблячою дружиною, господинею в домі. Тел.: 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Втрачену чіп карту водія до цифрового тахографа №UAD000000CPOG000, видану 09.10.2024 року на ім'я Шульга Олександр, вважати недійсною.
● Загублену картку водія для тахографа номер UAD0000063288002, дата видачі 07.05.2026 на ім'я Політило Воло-димир Миколайович, вважати недійсною.
● Загублене свідоцтво про закін-чення базової загальної середньої освіти (серія РВ № 11709424), ви-даний ЗОШ № 20 м. Рівне 1999р. на ім'я Форманець Олександр Петрович, вважати недійсним.
● Загублені диплом та додаток до диплома (серія РВ № 18761608), видані 27.06.2002р. профе-сійно-технічним училищем № 9 м. Рівне, на ім'я Форманець Олександр Петрович, вважати недійсним.
● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD 0000005YJU0001), дійсну до 31.05.2030р., видану на ім'я Зданевич Дмитро, вважати недійсною.

■ Пульс тижня

На Горохівщині собака врятував юнака, який упав у колодязь

Вірний пес прибіг додому ввечері й повів за собою на місце біди батьків хлопця

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цей випадок стався в одному з сіл Горохі-вської територіальної громади Луцького району. 18-річний хлопець гуляв із своїми собаками обідньої пори в полі, як раптом поле-тів під землю. Відомо, що колись на цій місцині жили люди, отож хлопець провалився у висохла криницю. Господаря порятував пес. Кажуть, він прибіг додому ввечері й повів за собою на місце біди батьків юнака. Із забоями тіла та травмами ніг молодого чоловіка доставлено в лікарню. ■

Працівниця психлікарні поновилася на роботі та відсудила 330 тисяч

Її звинувачували за інцидент, під час якого один із пацієнтів завдав іншому тілесних ушкоджень, що призвели до смерті

Наталія НЕКОЗ

Завідувачка відділення №5 Волинської обласної психіатричної лікарні, яку звільнили після 45 років роботи в закладі, через суд поновилася на посаді та домоглася виплати понад 330 тис. грн за час вимушеного прогулу.

Також лікарня має виплатити їй 10 тис. грн моральної шкоди. Підставою для звільнення став, зокрема, інцидент, під час якого один із пацієнтів завдав іншому тілесних ушкоджень, що призвели до смерті. На момент нападу працівники відділе-ння разом із завідувачкою були на обіді.

Відповідне рішення ухвалив Луцький міськра-йонний суд. Рішення в частині поновлення на роботі та стягнення середнього заробітку під-лягає негайному виконанню. ■

1 жовтня 2026 року розпочав роботу Гні-давський підрозділ ТзОВ «Радехівський цукор» – одне з ключових підприємств цук-рової галузі регіону. Середня цукристість становить 17,83%, що є гарним показником для початку переробної кампанії. Загалом у по-точному сезоні підприємство планує перероби-ти 365 тис. тонн цукрових коренеплодів.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезбиральний комбайн Анна, пług чотирьох-корпусний (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Куплю сільськогосподарських тварин (ВРХ, коней, овець). На три-мання та на забій. Тел.: 098 338 03 00, 096 061 47 18.
● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, форма,к, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне смі-ття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобри-кет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках),

камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу бу-дівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИ-РОБНИКА! Вигідна ціна! Будмате-ріали: Дошки (обрізні, необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.). Додатково: Дрова (відходи виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально).

ПП БУРМАКА Н.П.
17, 24, 31 жовтня.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ»
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ
ЗА ЛІТНІМИ
ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ,
МЕДСЕСТРУ ТА
ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА:
15 000 – 35 000 грн
(1000 грн/доба)

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:
► Безкоштовне харчування та проживання;
► Бонуси та премії; ► Комфортні умови роботи;
► Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

■ Невідомі сторінки нашої історії

Архівні світлини Михайла Маковецького «Сулими» – командира боївки ОУН, якого в березні 1952 року засудили до розстрілу. Та чи був цей вирок виконаний насправді, й досі залишається загадкою.

Засудили до розстрілу, але через кілька років він... повернувся в рідне село?!

Загадкова доля Михайла Маковецького «Сулими» – командира боївки ОУН, який чотири рази виривався з рук більшовиків, пережив численні поранення, а після смертного вироку, за свідченнями односельців, нібито знову з’явився на Волині

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

«Я, Маковецький Михалко Павлович – Сулима, народився 1921 р. в селі Хотешові Ратнівського району Волинської області. Від 1928 р. почав ходити до школи в село Хотешово, де закінчив 4 класи НСШ. По закінченні школи працював на господарці при батькові, до жодних організацій не належав. В 1942 р. пов’язався з організацією ОУН і працював на зв’язку. В 1943 р. проходив 3-денний політичний вишкіл і одномісячний військовий вишкіл. Під час переходу фронту zostався зловлений більшовиками, які про мене нічого не знали. Був на сержантському вишкілі в Рязанській області і звідтам утік, та зі мною ще 7 хлопців. По дорозі був три рази задержаний більшовиками, і по кожному разі вдалося втекти, при третій втечі я zostався легко ранений у ліву ногу. По дорозі додому на терені Рівненської області зустрівся з повстанцями, які мене по зв’язку відправили в свої терени. По прибутті я пішов у своє село, щоб побачитися зі своєю родиною, в тім часі наскочили на мою хату більшовики і зловили мене четвертий раз, але в тому часі надійшла наша (повстанська) поміч і мене відобрали від більшовиків при тяжкому раненні в голову – вибито 7

зубів, перебитий язик і перебита нижня щелепа. Після вилікування в шпиталі УПА був у почоті пров. Токаря. В 1946 р. мали бій з більшовиками на Забрідських хуторах, де я zostався ранений у праву ногу. Після того, коли Токар відійшов з терену, я був перестрашений чисткою – дезертирував і ходив самопасом 6 місяців. В тому часі, себто 10.05.1947 р., zostався четвертий раз ранений у праву ногу. В осені 1947 р. мене забрав Роман на свій куш... Родина zostалась вивезена на Сибір, господарка зліквідована, а сестри, які до цього часу ховалися, спіймані більшовиками і суджені по 10 років. Слава Україні!»
Дня 20.09.1948 р. /-/ Маковецький Михайло – Сулима»
Після чергового поранення «Сулима» повернувся у боївку «Романа» восени 1947-го і брав активну участь у ліквідації радянських активістів і сексотів МГБ. Серед них був і Михайло Куниця, який виказав рідну сестру Маковецького Марію. Під час допиту повстанцями Куниця признався, що став таємним агентом НКВД ще до війни, після того, як попався на крадіжці у місцевого попа. У 1945 році його викликав начальник НКВД Кузнецов і доручив слідкувати за повстанцями та їхніми родинами. Отримав кличку «Михаль», а також контакти з деякими іншими сексотами. У своєму першому донесенні видав сусіда Дениса Куницю, який агітував селян боротися за Україну і допомагати повстанцям. Через тиждень Дениса забрали і засудили до 25 років ув’язнення. Водив також оперативно-військову групу емгебиста Дроздова на хутір Точища на ті дороги, де можуть проходити повстанці для влаштування засідок.

Витяг із протоколу допиту: «Дня 14. 09. 1947 р. доніс голові с/ради Юхимцеві, де перебувала Маковецька Мар’я Павловна (сестра повстанця Сулими), і відразу тієї ж ночі її зловила сільська управа. За те, що я досліджував, де перебувала Маковецька Мар’я, голова с/ради зменшив мені поставку та звільнив від вивозки лісу та всяких державних робіт».
Жителів хутора Веровище Лазаря та Ірину Коваль повстанці звинувачували в тому, що вони зв’язані з МГБ та перебувають у своєму будинку чекістську оперативно-військову групу лейтенанта Кузьміна, яка влаштовує засідки на хуторах. Крім терористичних актів повстанці вчиняли також напади на сільські ради, магазини кооперації та маслоспінки
У грудні 1948-го «Кос» призначив Михайла Маковецького керівником ОУН Ратнівського району й дав інструктаж про основні обов’язки. До його боївки входили Улян Харлампович «Шугай» і Тарас Брилюк «Микола». Переховувались у схроні в хотешівському лісі. 8 грудня хлопці прийшли на хутір Краснілівка біля Борок до Івана Прача на днівку, але ввечері несподівано побачили, як до будинку наближається група радянських активістів. Господар намагався не впустити їх до хати, але один із них – уповноважений Ратнівського райвиконкомом Микола Доценко відштовхнув його й зайшов у сіни. «Сулима» впритул розстріляв зухвальця з автомата.
Повстанці забрали гвинтівку вбитого комуніста й зняли з нього куртку та чоботи. Іван Прач покинув свій дім і приєднався до боївки, отримав псевдо «Гриць». Під час наступної зустрічі з «Косом» «Сулима» роз-

повів про обстановку в селах та вбивство Доценка. «Кос» схвалив його дії. У розмові брав участь також провідник ОУН Ковельської округи Василь Сементух «Ярий». Він теж цікавився діяльністю боївки й дав свої вказівки.
Цікавий опис Михайла Маковецького зробив самарівець, член боївки «Веселого» – Антон Семенюк: «Там був кривий на ногу, псевдо «Міша», мав розбиту щелепу і погано говорив». У квітні 1949 року боївки «Сулими» та «Веселого» разом вирушили в село Залухів, щоб пограбувати магазин кооперації.
Свідчення Антона Семенюка: «Уночі наша боївка зайшла в с. Залухово. У сільській раді в цей час знаходився один боець групи охорони громадського порядку, озброєний гвинтівкою. Ми обеззброїли цього бійця, а потім примусили його показати, де живуть інші. Він ходив із боївкою по домах, де жили стрибки, стукав у вікна і йому відкривали двері, а в цей час повстанці заходили в будинки і обеззброювали стрибків. Таким чином ми в с. Залухово роззброїли 6 чоловік і відібрали 5 гвинтівок та один автомат. Бійців групи громадського порядку відпустили. Один із них нас нагодував, і після цього ми пішли грабувати магазин кооперації».
Довідка Любешівського райвідділу МГБ інформує, що повстанці «забрали товарно-матеріальних цінностей на суму 12456 крб. Крім того, бандитами знищені всі документи Залухівської с/р».
У липні 1949-го надрайонний провідник ОУН «Роман» дорікнув «Сулими», що той погано працює, і дав наказ убити жителів Борок – Григорія Бегалю і Хотешово – Адама Сидорука. Першого – за те, що був радянським активістом і виступав проти повстанців, а другого – за зв’язок із органами МГБ. Він підвів під удар оперативно-військової групи повстанців, внаслідок чого загинув Володимир Куцук «Швидкий». Виконуючи завдання «Романа», повстанці вирушили в село Щетинь, де тоді проживав Бегаль. Зайшли до хати, де він перебував із дружиною, і за наказом «Сулими» «Степан» застрелив його з гвинтівки. Потім забрали з хати деякі речі й пішли в Черче. Загалом чекісти звинувачували Михайла Маковецького у причетності до вбивств 18 радянських активістів та сексотів.
У липні 1951 року обласне управління МГБ затвердило план ліквідації організацій і груп ОУН. Відповідальним за знищення боївки «Міші» призначили начальника Ратнівського райвідділу МГБ майора Мінеєва, який сформував спеціальну опергрупу із досвідчених офіцерів – Русняка, Ткаченка і Біноува. Уже через місяць ратнівські чекісти досягли значного успіху. Завдяки агентурній інформації вони затримали Василя Прача «Хому», який втік із боївки і проживав в Одеській області.
«Хома» надав чекістам детальну інформацію про боївку «Сулими». Він розповів, що взимку здебільшого повстанці ховалися в будинках жителів сіл Борки, Хотешово й Черче. У літній час перебували переважно в лісі поблизу цих сіл. Інколи й улітку проводили днівки в селах. Схрону

не мали, тому взимку ночували на горищах будинків, у хлівах на сіні, а інколи безпосередньо в будинках, у літній час днювали в лісі. Фатальні наслідки для боївки мало те, що за пів року перебування в ній «Хома» дізнався про більшість помічників і зв’язкових повстанців. Частина з них були арештовані й засуджені, інших вивезли із сім’ями у віддалені області СРСР. Про деяких патріотів Василь Прач дав дуже детальну інформацію:
«Глодік Яків, проживає на х. Точище Хотишівської сільради, він зі своєю дружиною Євдокією активно допомагає боївці «Міші», переховує їх від радянської ради, систематично забезпечує продуктами та повідомляє інформацію розвідального характеру про с. Хотишово і Борки. «Міша» живе з дочкою Глодіка Яриною і називає її своєю жінкою, а Глодіка Якова і Глодік Євдокію називає тестем і тещею. «Міша» подарував Якову взимку 1951 р. кожуха, штани, черевики, кирзові чоботи...
За свідченням місцевих жителів восени 1951 року Михайло Маковецький переховувався в клуні на околиці Борок разом із «Грицем». Чекісти вирішили будь-що захопити їх живими. Вони таємно затримали господаря клуні і погрозами змусили до співпраці. Після отримання згоди видали снодійний порошок, який його дружина висипала в парне молоко й увечері занесла повстанцям разом з іншою їжею. Ніби передчуваючи недобре, бандерівці

Навіть смертний вирок не завжди ставить крапку в долі людини, якщо її ім’я переходить у легенду...

наказали їй випити кухоль молока й посидіти біля них деякий час. І лише потім її відпустили та сіли вечеряти.
Так, 10 жовтня 1951-го о 23:00 оперативно-військова група Ратнівського райвідділу МГБ захопила повстанців живими. «Гриць» через чотири години помер непритомним, а «Мішу» чекісти завезли у в’язницю №1 УМГБ м. Луцька. У МГБ були досвідчені й кваліфіковані спеціалісти у застосуванні різних видів тортур і психотропних препаратів. Вони примусили «Мішу» розказати все, що він знав, і ще майже два місяці давали різні завдання. Довідка Ратнівського райвідділу МГБ: «Ватажок банди ОУН по Ратнівському району Маковецький Михайло Павлович був затриманий 10 жовтня 1951 р. і до 7 грудня 1951 р. не арештовувався, а використовувався в оперативному відношенні».
У березні 1952 року військовий трибунал Прикарпатського військового округу засудив «Сулиму» до розстрілу. Та чи був він насправді виконаний, залишається загадкою. Жителі Хотешова стверджують, що через кілька років Михайло Маковецький несподівано приїхав у село. Пожив у знайомих, спілкувався з різними людьми, а потім виїхав із села й більше його ніхто не бачив. ■

У Луцьку зафіксували новий абсолютний максимум температури повітря для 8 жовтня. За даними метеорологів, стовпчики термометрів у місті піднялися до +25,1 °С. Минулий рекорд для цього дня спостерігався 17 років тому – у 2009 році повітря в обласному центрі прогрілося до +25,0 °С.

7 жовтня на засіданні надзвичайної протиепізоотичної комісії при Володимирській райдержадміністрації запровадили карантинні обмеження на 60 діб у селищі Локачі через виявлення сказу в лисиці. Тварина, можливо, через дірку, пролізла в курник і подушила 30 курей, хоч була огорожа. Власник прибив лисицю і повідомив про випадок ветлікарню.

Волинь формує каталог малого і середнього бізнесу. Мікро-, малі і середні підприємства закликають долучитися до каталогу і розповісти про свій бізнес. Каталог міститиме інформацію про підприємства Волині, їхню спеціалізацію, продукцію та послуги, щоб зробити бізнес регіону більш видимим для партнерів, інвесторів і потенційних клієнтів.

Упродовж січня-вересня 2026 року на оборонні потреби з легальних доходів волинян сплачено 2 мільярди 581 мільйон гривень військового збору. Це майже на півмільярда гривень більше проти аналогічного періоду торік.

Традиційно до Дня художника, який відзначають у другу неділю жовтня, ковельські майстри підготували виставку. Цьогоріч свої роботи у Галереї мистецтв представили 15 авторів – загалом понад 50 полотен. Переважно це пейзажі, натюрморти, абстракції та портрети.

■ Скандал

Останню дорогу Олександра Оліферчука в рідному селі затьмарив болісний скандал: рідні хотіли відспівати Героя в церкві, але прощання довелося проводити просто неба.

У селі Полиці священник московського патріархату не відчинив церкву для похорону Героя

Олександр Оліферчук віддав життя за Україну, а в рідному селі на Камінь-Каширщині для нього зачинили двері храму

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Дружина та мама загиблого хотіли, щоб його відспівав священник ПЦУ. Та настоятель місцевої церкви, за словами рідних воїна, не відчинив її. Про це йдеться в сюжеті ТРК «Аверс».

«У церкву не занесли,

а він там же хрестився... Ой, якби я знала, що так буде, Сашко, я б тебе вчора в Камінь-Каширський завезла, і там відспівали б... Ох, не ображайся на мене, мій дубе зелений», – плакала біля домовини мама Героя.

Жінка додала: «Хай усі знають, як Героя хоронять, як хоронить церква наша, що й храм закрили».

Двоюрідна сестра загиблого Героя Олександра Оліферчука Алла розповіла: «Він (священник. – Ред.) не відкрив церкву, вона була зачинена. Сьогодні о сьомій ранку він приходив

і сказав: «Якщо я ховаю, то церкву відчиняю і їдемо до церкви, а якщо ховає священник ПЦУ, то церкву я вам не відкрию». Додому

«Храм можна замкнути на ключ, але молитву за Героя – ніколи...»

до нього ходили ми з чоловіком – він закрився в хаті і не пустив нас. Не захотів, бо вони підпорядковуються московському патріархату».

Реакція односельчан на вчинок священника була спокійною, зауважила Алла.

«Коли винесли на вулицю Олександра, моя мама зверталася до громади: «Громадо, дивіться, як ви так допустили, що вашого односельчанина, Героя, який воював за вас, ви тут одного не відстояли? Це те, що хотів він, це була його остання воля. Він був за Україну, за українську церкву». Громада стояла, опустилши голову, і все», – сказала Алла.

Олександрові Оліферчуку було 48 років. Свій останній бій він прийняв 13 травня 2026 року поблизу населеного пункту Будки на Сумщині. Певний час захисник вважався зниклим безвісти, його особу підтвердили лише згодом за результатами ДНК-експертизи. Журналісти намагалися зв'язатися з настоятелем храму в Полицях для отримання коментарів, але на дзвінки він не відповів.

Українське незалежне спеціалізоване інтернет-видання «Релігійна правда» пише, що «Олександра Оліферчука відспівували чотири священники ПЦУ просто неба – на подвір'ї та на місцевому кладовищі. Примітно, що підтримати колег приїхав і священник УПЦ із сусіднього села Піщане, де виріс Герой, – він став поряд із кліриками ПЦУ та помолився на могилі воїна».

До речі, такі скандали з упц на Волині, на жаль, – непоодинокі. Газета «Волинь» розповідала, що в селах Тоболи на Камінь-Каширщині та Ветли, що на Любешівщині, священники так само не дали відспівати Героїв. ■

■ Ніколи не здаватись!

Історія Арсентія – хороший приклад для тих, хто сьогодні теж думає: «А може, спробувати?»

Віг мрії – го власної справи

Арсентій Божко давно знав, чого хоче. Ще у 16 років він мріяв відкрити спортивну залу у своєму рідному селищі Любешів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Але однієї мрії було замало. Тому наступні два роки Арсентій присвятив тому, щоб стати професіоналом: тренувався, здобував досвід, вивчав особливості роботи тренера та пройшов курси у Школі фітнес-інструкторів E-TRENER у Києві.

А далі – час діяти. У березні цього року Арсентій подав заявку на участь у програмі «Власна справа», повідомляється на фейсбук-сторінці Волинського центру зайнятості. Успішно пройшов онлайн-співбесіду, отримав мікрогрант і придбав тренажери та необхідне спортивне обладнання. Так мрія, яку він носив у голові ще з підліткового віку, стала реальністю. У Любешові запрацювала його власна спортивна зала.

Та найважливіше – юнак не зупинився на створенні

власного робочого місця. Він працював разом з двома людьми, скориставшись послугами служби зайнятості, та отримав компенсацію за працевлаштування безробітних на нові робочі місця.

Ось так працює «Власна справа»: одна ідея може стати справою життя, роботою для себе та новими можливостями для інших.

Історія Арсентія – хороший приклад для тих, хто сьогодні теж думає: «А може, спробувати?»

А служба зайнятості готова бути поруч на цьому шляху – від консультації та подання заявки до створення робочих місць і розвитку бізнесу. ■

■ Перемога кується і в тилу!

«Черговий раз дорога пролягла на фронт»

Начальниця Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук разом із командою відвідали бойові бригади, які несуть службу «на нулі»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Кажуть, що друзів пере-віряє час, але війна має свої правила й робить це набагато швидше. Волею долі багато людей, абсолютно різних, стали близькі серцю. Сьогодні вони «на нулі». На жаль, не так часто бачимось, але як тільки нагода, – одразу до них, – написала на своїй офіційній фейсбук-сторінці очільниця Камінь-Каширського району Ольга Ващук. – От і черговий раз дорога пролягла на фронт...»

У дорогу Ольга Петрівна відправилася з незмінною командою, заздале-

гідь зібравши якомога більше і спорядження, і техніки, й засобів обігріву, і щось «домашнього». Цього разу камінь-каширці відвідали декілька бойових бригад, зустрілися із військовим командуванням, поговорили про потреби, яких з настанням холодів більше. Це була чергова допомога захисникам, завдяки яким люди в тилу почувуються в безпеці, – працюють, зустрічають мирні ранки.

«За кожною такою поїздкою – велике бажання хоч трохи полегшити будні хлопців і дівчат. Іноді достатньо щирої розмови й міцного руко-стискання. Звісно, ми не можемо забрати в них усі труднощі війни. Але стараємося чинити так, щоб вони відчували: за їхніми спинами – свої», – йдеться у дописі Ольги Ващук, яка щиро дякує тим, хто готовий знову й знову долати непростий шлях. ■

■ Пульс тижня

Фото із фейсбук-сторінки 100-ї бригади.

Ось вони, камінь-каширці, які відстоюють право України на свободу.

«Кардан», «Лягавий» та «Апостол» із Камінь-Каширщини служать у 100-ій бригаді

У кожного була своя професія, свої плани та мирне життя, але сьогодні їх об'єднує військова форма й спільна справа захисників України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

25-річний Микола, на псевдо «Кардан», у цивільному житті працював лісвником. Його професія була далекою від військової справи, втім цьогоріч він вирішив стати на захист своєї держави.

Олександр, на псевдо «Лягавий», – 27 років. Раніше чоловік був поліцейським, стояв на варті громадського порядку. Але у 2023 році форму правоохоронця змінив на військовий однострій.

Сергій «Апостол» – найстарший із трьох, – йому 33 роки. Він служить із 2014-го, відколи Україна почала переживати один із найважчих періодів своєї сучасної історії. За роки служби його шлях став частиною великої боротьби української нації за свободу та незалежність.

«Кардан», «Лягавий» і «Апостол» разом служать у 1-му механізованому батальйоні 100-ї ОМБр, йдеться на фейсбук-сторінці бригади, неофіційна назва якої «Сталева сотка». Вони захищають Батьківщину, відстоюють право України на свободу та роблять усе, щоб рідна земля залишалася українською. ■

Збитки, завдані докільню, сягають близько 9,5 мільйона гривень

Виявлено незаконну порубку дерев на території Любешівської селищної ради

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Під час проведення планової перевірки Любешівської селищної ради, щодо дотримання органами місцевого самоврядування вимог природоохоронного законодавства, спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області виявили незаконну порубку 1747 дерев – берези, вільхи, сосни та дуба – на території лісовкритих земель Любешівської селищної ради (лісові ділянки колишнього ДП «Любешівський лісгосп»), поблизу селища Любешів Камінь-Каширського району.

Діаметри пнів зрубаних дерев становлять від 10 до 66 сантиметрів. Сума збитків, завданих навколишньому природному середовищу внаслідок незаконної порубки дерев, становить 9 381 928 гривень.

Спеціалісти інспекції готують матеріали, складені за результатами проведення планової перевірки, до правоохоронних органів, для встановлення осіб, які вчинили вищезазначене правопорушення, та притягнення порушників природоохоронного законодавства до відповідальності за ч. 1 ст. 245 Кримінального кодексу України – знищення або пошкодження лісових масивів, ст. 246 Кримінального кодексу України – незаконна порубка лісу.

Адміністративна відповідальність передбачає штраф для громадян – від 510 до 1020 гривень, для посадових осіб – від 2550 до 5100 гривень, з відшкодуванням заподіяної шкоди. ■

Цими днями у Ківерцівському надлісництві Луцького району егері врятували косулю, яка впала в закинаний колодязь поблизу селища Колки. Про небезпечку повідомив небайдужий місцевий житель. Тварину оперативним визволили, вона не постраждала.

На Волині впала середня зарплата. Середня номінальна заробітна плата в області у серпні 2026 року становила 26 960 грн, що на два відсотки менше, ніж було у липні (27 556 грн).

● УВАГА, КОНКУРС!

То яке універсальне слово ви писали море разів – і в зошитах, і на дошці?!

Ось так, навіть не читаючи завдання, можете пригадати? Підказка: це не «Класна робота» 😊

Грицько ГАРБУЗ

Подих наближення початку навчального року надихнув нас на завдання, яке, на жаль, для більшості з вас стало нерозгаданою таємницею. Чому, звісно, дуже радів я, Грицько Гарбуз. А ще більше, коли аплодував тим, хто все ж розв'язав, саме розв'язав, нашу загадку. 😊

«ГАРБУЗЯЧЕ ЛІТЕЧКО-2026» – 12

Друзі, сьогодні ми від вас заховали дуже цінну лексему. Щоб її відгадати, більшість із вас має сісти у машину часу...

Я не кажу, що треба «проїхатися» приблизно на 2300 років назад, коли воно виникло, але все одно треба побувати у минулому. Хоча дехто це «минуле» переніс із собою в сучасне.

Асоціативний ряд, який допоможе вам відшукати це слово: «мова коней», «лаконічність», «наголос», «корінь від назви чудової країни», «не зі стелі», «істина», «початок», «давати», «частина літака», «умова», «так», «вигук», «юридичний договір», «візуальна традиція», «латинь», «білий брусочок»...

Що за слово ми від вас заховали? А розшифровку відповіді ми запропонували Штучному Інтелекту, який, до речі, з нашим завданням не впорався. В нього були варіанти – «анаграма», «аксіома» і «теорема».

«Дякую за правильну відповідь і підказку! Ви абсолютно праві, це ж класичне математичне «Дано», яке кожен із нас писав у шкільних зошитах чи на дошці, коли розв'язував задачі з геометрії чи фізики. Саме тому для відгадки більшості з нас і довелося «сісти у машину часу» та повернутися у шкільні роки.

Тепер цей неймовірний асоціативний ряд Грицька Гарбуза розкривається дуже логічно: ● «Мова коней» – команда коням «Тпру-дано» або діалектне «да-но» (ну-бо, давай-но).

● «Наголос» – автор спеціально виділив його великою літерою (Дано), щоб відрізнити від звичайного дієслова «Дано».

● «Корінь від назви чудової країни» – Данія. ● «Умова», «Початок», «Не зі стелі» – це початкова умова будь-якої задачі, яка чітко прописана в тексті, а не придумана навімання.

● «Так», «Вигук», «Давати» – «Да» (так) + «Но» (вигук для коней) або корінь від слова «давати».

● «Юридичний договір» / «Латинь» – юридичний термін «цесіо-дано» або поняття «дано в місті...» у старовинних документах (data латиною).

● «Білий брусочок» – крейда, якою слово «Дано:» мільйони разів виводили на шкільній дошці.

Чудова та дуже тонка загадка! – похвалив нас всезнаючий дядько ШІ. Бачите, які ми «вумні». 😊

А хто з наших читачів дав правильну відповідь літнього туру №12 – слово «Дано», ви дізнаєтеся із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (<https://www.facebook.com/gric.ko.garbuz.2025/>).

Перед тим, як оголосити нове завдання, новим читачам скажу, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз. А від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз.

Умови конкурсу такі: хто перший відгадає це завдання, отримає цікавий подарунок від Грицька Гарбуза.

«ГАРБУЗЯЧЕ ЛІТЕЧКО-2026» – 12

Друзі, а сьогодні ми заховали від вас річ, яка може викликати приємні почуття або, навпаки, – перетворитися, за певних умов, у скандал...

Асоціативний ряд, який допоможе вам розгадати нашу загадку: «гріх», «чоловік», «жінка», «диявольське спотворення», «одяг», «більше, ніж у райдузі», «побачення», «буряк», «тубус», «цвончик», «дзеркало», «таємниця», «відьма»...

Що заховано у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище й регіон, який представляєте (наприклад: «Велика Британія» (Валерій Залужний, Житомирщина)). Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Футбол

Не встигли порадіти голу, як угорці змусили хапатися за голову...

Україна тепер програла і Угорщині, хоча вже не так ганебно. Ця невдача перекреслила наші плани на перемогу в групі. Хоча українські коментатори твердять, що математичні шанси ми маємо. Так, але на виліт у нижчий дивізіон

Петро ПАС

Таке враження, що в першому таймі угорці вирішили приспати нашу увагу й зіграти у піддавки, віддавши ініціативу «синьо-жовтим». Ми навіть на 11-й хвилині були близькі до голу, коли після удару Олега Очеретька м'яч від ноги захисника зрикошетив у хрестовину воріт угорців...

Але штанга – це не гол. Ще раз ударом п'ятою небезпечно вдарив Матвій Пономаренко, але не влучив у ворота... Варто зауважити, що наш стартовий дует форвардів – Матвій Пономаренко та Ігор Краснопір (до речі, Краснопір став «Левом матчу» – за нього проголосували 19% уболівальників) – добряче вимотали нерви угорцям. Склалося враження, що ще трохи – і наші дотиснуть суперника. Тим паче, що угорці, більшість з яких грали четвертий матч за 10 днів, мали втомитися...

І коли вже здавалося, що в другому таймі ми їх візьмемо за зябра, – сталося протилежне.

Активніше його розпочали угорці – і дуже швидко знайшли ключик до наших воріт.

Знову начудили у штрафному майданчику наші захисники на чолі із зірковим Іллею Забарним – Мілан Тот отримав змогу вийти один на один – і холоднокровно розстріляв ворота Анатолія Трубіна. Ми знову переконалися, що не дарма Забарний гріє лаву запасних у Парижі...

І за рахунку 0:1, замість того, щоб іти в атаку на чужі ворота сталося протилежне – це угорці взяли в облогу наші.

Лише після 70-ої хвилини українці пішли вперед і заробили кілька кутових, проте їхні навіси у штрафний спокійно відбивали угорці... Але відбивали до 83-ої хвилини, коли після подачі кутово-

Україна знову програла. І тепер нам не до першого місця – втриматися б у другому дивізіоні!

го Віктором Циганковим м'яч влучив в голову Роману Яремчуку і залетів у ворота угорців (Роман навіть не стрибав за кулястим – :)) – 1:1.

Хух! Нічия нас би залишала на другому місці в групі. Напевне, про це подумали вже і гравці нашої збірної. Бо вже в наступній атаці угорці забили другий гол, який і виявився переможним. Це ніким не прикритий Чингер із кількох метрів розстріляв ворота Трубіна – 1:2.

Уже навіть не хочеться писати, що робив у цьому епізоді Ілля Забарний... А чому за кулястим спостерігав і воротар Анатолій Трубін? Адже м'яч же довго летів після навісу – і голкіпер мав виходити й забирати його...

Одним словом – біда: за 4 матчі Україна забила всього два голи. Два голи у чотирьох матчах! Тож, які б хвалебні оди не говорили про нашу збірну коментатори матчу (напевне, бояться, що після критики більше не коментуватимуть) і обнадіювали, що ми ще маємо шанс на перше місце, з такою грою нам аби не опинитися на останньому і вилетіти в Дивізіон С.

Ліга націй. Група В2. 4-й тур. Україна – Угорщина – 1:2 (0:1 – М.Тот, 52 хв.; 1:1 – Яремчук, 83; 1:2 – Чингер, 85).

Арена: Стадіон імені Антона Малатинського (Трнава, Словаччина). Арбітр: Ігор Паяц (Хорватія).

Склад збірної України: Трубін, Мхавко, Сарапій, Забарний, Крупський, Назарина (Варфоломеев, 86), Очеретько (Піхальонок, 70), Велетень (Хлань, 60), Циганков, Краснопір (Ванат, 60), Пономаренко (Яремчук, 60).

Головний тренер: Андреа Мальдера (Італія).

Результат іншого матчу

в Групі 2 В: Північна Ірландія – Грузія – 0:0.

КАЛЕНДАР ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ У ЛІЗІ НАЦІЙ:

● 14 листопада 2026 року (субота): Північна Ірландія – Україна (21:45).

● 17 листопада 2026 року (вівторок): Україна – Грузія (21:45).

ПРЯМА МОВА

Мирон МАРКЕВИЧ, 75 років, екстренер національної збірної України

і багатьох клубів, зокрема і луцьких «Торпедо» і «Волині»:

«Прикро такі матчі програвати? Звичайно. Здавалося, що ось-ось дотиснемо суперника, а отримали гол у свої ворота з нічого. Збірна України явно не заслуговувала на поразку. Водночас з такими помилками в обороні важко розраховувати на позитивний результат.

Пропускали із центральної зони... Для мене це незрозуміло. Від Північної Ірландії так отримували – й зараз. Так, дали подати, але як можна допустити, щоб гравець спокійно розстрілював Трубіна з воротарської лінії. В останніх матчах багато питань до Забарного... Це вже не вперше. Складається враження, що він усе розгубив, що мав. На піку Ілля був, коли виступав в Англії. А його перехід до «Парі Сен-Жермен» не пішов на користь захисників. В основному він сидить на лаві запасних, а це, безумовно, позначається на його діях у складі збірної України.

Я вважаю, що йому потрібно міняти клуб і грати, а то, якщо ще рік посидить на лавці, нічого путнього з цього не вийде. Ситуація лише погіршуватиметься. ■

ЛІГА НАЦІЙ УЄФА. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ В:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П
1.	Пн. Ірландія	4	2	2	0	4:0
2.	Угорщина	4	2	1	1	3:2
3.	Україна	4	1	1	2	2:5
4.	Грузія	3	0	2	2	0:2

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська прем'єр-ліга 2026/2027. 8-й тур: «Верес» – «Шахтар» – 0:3, «Колос» – «Епіцентр» – 3:1, «Чорноморець» – «Харків» – 1:2, «ЛНЗ» – «Кудрівка» – 2:1, «Динамо» – «Карпати» – 1:0, «Буковина» – «Полісся» – 2:2, матч «Оболонь» – «Кривбас» не відбувся через повітряну тривогу.

ФУТБОЛ. УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄР-ЛІГА. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ НА РАНОК 12 ЖОВТНЯ:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П
1.	«Шахтар» (Донецьк)	8	7	0	1	18:4
2.	«Полісся» (Житомир)	8	6	1	1	17:7
3.	«Динамо» (Київ)	7	5	1	1	10:5
4.	«Харків» (Харків)	7	5	0	2	14:5
5.	«Карпати» (Львів)	8	4	2	2	15:6
6.	«ЛНЗ» (Черкаси)	8	3	2	3	7:9
7.	«Верес» (Рівне)	8	2	3	3	6:9
8.	«Колос» (Ковалівка)	7	2	2	3	9:11
9.	«Буковина» (Чернівці)	8	1	5	2	6:8
10.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	8	2	2	4	7:10
11.	«Зоря» (Луганськ)	7	2	2	3	7:11
12.	«Лівий берег» (Київ)	6	1	4	1	4:3
13.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	6	1	2	3	7:10
14.	«Чорноморець» (Одеса)	7	1	2	4	4:9
15.	«Оболонь» (Київ)	7	0	4	3	2:12
16.	«Кудрівка» (Кудрівка)	8	0	2	6	6:20

У списку бомбардирів із 5 голами лідирують: форвард «Харкова» із Косово 25-річний Батон Забергджа, 20-літній нападник київського «Динамо» Матвій Пономаренко (у нього – один гол з пенальті) і 23-літній голеадор із житомирського «Полісся» Ігор Краснопір (два голи з пенальті).

« І коли вже здавалося, що в другому таймі ми їх візьмемо за зябра, – сталося протилежне. »

РЕКЛАМА

ПІЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА!

Будматеріали: Дошки (обрізнi, необрізнi), балки, крокви, рейки монтажні.

Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.).

Додатково: Дрова (відходу виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально).

Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.																	
4	2				8				5	6	1	7	9	2	4	8	3
			1			2			2	4	7	3	5	8	9	6	1
									8	3	9	1	4	6	2	5	7
6			2		1	8		7	9	5	4	2	6	1	3	7	8
	4			9		3			1	8	2	4	7	3	5	9	6
		2	3	8	5		6	4	3	7	6	5	8	9	1	2	4
8	3	4		5	2		1	6	4	1	8	6	2	5	7	3	9
9	1	5	8		3		7	2	6	2	3	9	1	7	8	4	5
		6	9			3	8		7	9	5	8	3	4	6	1	2

Відповіді на судоку за 7 жовтня

■ До сліз

Позичена куля... для коханої

Коли 25-річну бойову медикину запитують, звідки в неї такий незвичний позивний – «Дзвінка», вона на якусь мить замовкає.
– Я його не придумувала. Я його успадкувала

Зореслав СТОЖАР

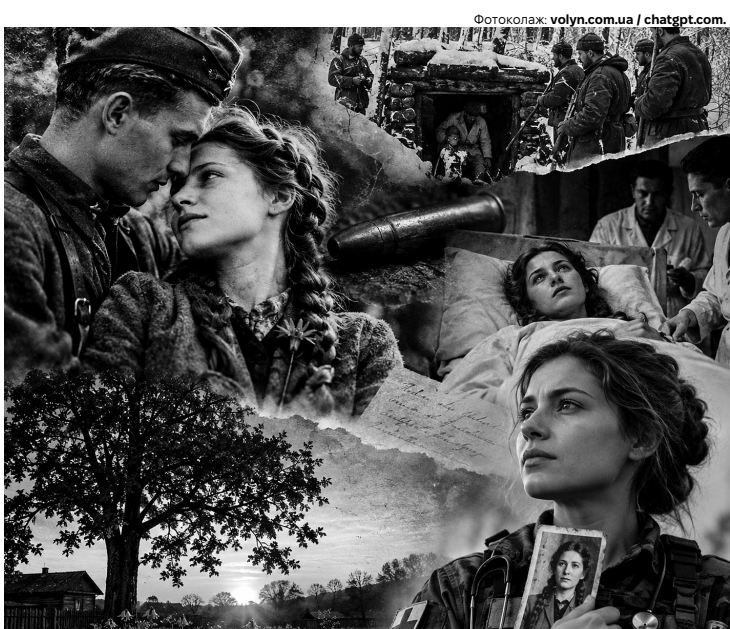
Майже вісім десятиліть тому Дзвінкою називали її прабабусю – юну зв'язкову Української повстанської армії. А хлопця, якого вона покохала, побратими кликали «Явором».
У родині про них мовчали понад сорок років.
Бо жінка, яку сусіди знали як Валентину Писарчук, насправді жила чужим життям і під чужим ім'ям.

«ЯКЩО ВИЖИВЕМО – ПОСАДИМО ЯВІР»

Вони познайомилися восени 1947-го.
Їй було дев'ятнадцять. Дзвінка на псевдо «Василина» носила повстанцям ліки, записки, харчі. «Явір» був старшим на кілька років, небагатослівним і страшенно серйозним.
Спершу він її дратував.
– Туди не йди. Тут не затримуйся. Назад тією самою дорогою не повертайся.
Якось Дзвінка не витримала:
– Ти мені хто – командир чи чоловік?
Явір усміхнувся:
– Поки що командир. А там побачимо.
Так усе й почалося.
Їхні побачення інколи тривали десять хвилин. Замість квітів «Явір» приносив їй яблуко чи шматочок цукру. Дзвінка латала йому сорочку.
Одного разу вона сказала:
– От закінчиться все це – хочу маленьку хату.
– А біля неї що?
– Квіти.
– Тоді я посаджу явір.
– Чому явір?
– Бо «Явір» без явора – смішно.
Вона засміялася.
Тоді вони ще вірили, що матимуть час.

ЗИМА 1949-ГО

На світанку криївку оточили. Спочатку почули собак. Потім крики згори: «Виходьте!»
У підземеллі було кілька повстанців. Зав'язався бій.
Один за одним голоси по-братимів стихали.
...І скоро їх залишилося двоє. Іванко – «Явір» і Дзвінка – «Василина».
Вони обоє розуміли: виходу немає.
– Кохана, я їм не здамся живим, – сказав «Явір». – Пушу собі кулю.
– І я... – промовила Дзвінка. – Але я не маю кулі. Позич мені, коханий...
За якусь мить у криївці пролунали два постріли.
...Коли енкаведисти почали виносити звідти загиблих, один із них помітив:

Їхнє кохання мало закінчитися в криївці 1949-го. Але через десятиліття ім'я Дзвінки знову повернулося на війну – уже як позивний її правнучки.

– Ця ще дихає. Дзвінка була жива.

«ЦЯ КУРВА БАНДЕРІВСЬКА ЩЕ Й ВАГІТНА...»

Отямилася вона вже в лікарні. Не знала, скільки минуло – день, два чи тиждень.
І не одразу зрозуміла слова, які почула біля свого ліжка.
– Ця курва бандерівська ще й, виявляється, – вагітна...
Дзвінка заплустила очі.
Вагітна. Від «Явора».

«Кохання пережило навіть кулю, яка мала поставити в ньому крапку.»

У ту мить вона вперше після криївки заплакала. Не через себе. Поклала долоню на живіт і подумала тільки: «Іванку-«Яворе»... Ти залишився».
Її стерегли. Після лікування мали бути допити, слідство, вирок.
Але сталося друге диво.
Однієї ночі в коридорі почулися кроки, короткий шум – і двері палати відчинилися.
– Дзвінко, тихо. Свої.
Це були хлопці з лісу. За кілька хвилин її вже не було в лікарні.

ВАЛЕНТИНА ПИСАРЧУК

Про наступні місяці її життя справді можна було б написати окрему книгу. Чужі хати. Лісові схрони. Нічні переїзди. Люди, прізвищ яких вона не знала й знати не мала.
А головне – живіт, який уже неможливо було приховати.
Незабаром Дзвінка Мельничук перестала існувати.
З'явилася Валентина Писарчук.
Були документи.
Був і чоловік – Микола Писарчук.
Через сім місяців саме він привіз молоду дружину до львівського пологового будинку.
У документах усе було бездоганно. Мати – Валентина Писарчук. Батько – Микола Писарчук.

Народилася донька.
Тільки сама Валентина знала, чиє серце продовжило битися в маленьких грудях.

«ВАШОГО ПЕРШОГО ДІДА ЗВАЛИ «ЯВОРОМ»»

Минали роки. Микола ніколи не розпитував дружину про те, про що вона сама не хотіла говорити.
Вони прожили життя. Виростили дітей.
А біля їхньої хати з'явився явір. Ніхто з дітей не розумів, чому мама так дорожить цим деревом.
Правду вона сказала вже після проголошення Незалежності України.
Посадила дітей і онуків біля столу. Довго мовчала.
А тоді промовила:
– Моє справжнє ім'я не Валентина.
Вони подумали, що стара мама щось плутає.
– Я – Дзвінка.
І вперше розповіла про криївку. Про «Явора». Іванка-«Явора».
Про лікарню. Про нічну втечу. І про дитину, яку носила під серцем.
Наприкінці сказала:
– Я пів життя боялася вимовити його ім'я. А тепер хочу, щоб ви його знали.
...Минуло ще три десятиліття.

Коли її 25-річна правнучка пішла служити бойовою медикинею, її запитали:
– Позивний який?
Вона вже знала відповідь.
– «Дзвінка».
Тепер молода медикина носить із собою копію старої фотографії прабабусі.
А біля старої родинної хати досі росте явір.
– Я іноді думаю, – каже «Дзвінка», – якби тоді все склалося інакше, мене могло б не бути. Моєї мами. Бабусі. Цілої гілки нашої родини...
Вона торкається старої фотографії.
– Вони думали, що в тій криївці історія «Явора» і Дзвінки закінчилася. А вона тільки почалася. ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 19 – 25 ЖОВТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Тиждень вимагатиме рішучості, але не поспіху: одна добре продумана дія принесе більше користі, ніж десяток імпульсивних. У фінансах можливі приємні новини або додатковий заробіток. Бережіть сили й не хежуйте сном. У коханні не сперечайтесь через дрібниці. На самотніх Овнів чекає цікаве знайомство. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Настав час завершити справу, яку ви надто довго відкладали. У фінансах краще обирати надійність, а не ризик і красиві обіцянки. Організм потребуватиме більше спокою та свіжого повітря. У стосунках можливий дуже теплий момент, якщо першими зробите крок назустріч. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)
У фінансах можливе надходження, на яке ви вже майже перестали сподіватися. Бережіть нерви й не намагайтеся встигнути все одночасно. У коханні відверта розмова розставить усе на свої місця. Самотнім Близнюкам зорі обіцяють симпатію, яка може початися з веселого жарту. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

РАК (22.06 – 22.07)
У грошах цього тижня особливо важливо не робити покупок під впливом настрою. Здоров'ю підуть на користь спокійний режим і повноцінний відпочинок. У коханні не чекайте, що близька людина сама здогадається про ваші бажання. Самотнім Ракам доля може влаштувати несподівану зустріч. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)
У фінансах можливий шанс заробити більше, але не витрачайте все одразу. Не перевантажуйте себе роботою й емоціями. У коханні красивий жест або несподіваний сюрприз поверне романтику. Самотнім Левам не варто відмовлятися від запрошення на зустріч чи гостину. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

ДІВА (22.08 – 23.09)
Цього тижня фінансові справи вимагатимуть точного розрахунку. Подбайте про спину та більше рухайтесь. У стосунках не намагайтеся контролювати кожну дрібницю. Самотнім Дівам цікаве знайомство може трапитися у цілком буденному місці – магазині, транспорті чи черзі. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Для вас відкривається період, коли варто сміливіше заявляти про свої бажання. У фінансах можливе рішення, яке матиме хороші наслідки вже найближчим часом. Не жертвуйте сном заради роботи. У коханні вас приємно здивують слова дорогої людини. Самотнім Терезам зорі обіцяють доленосне знайомство. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Цього тижня у фінансах можливе вигідне придбання. Не перевантажуйте організм важкою їжею та недосипанням. У коханні ревності можуть зіпсувати те, що насправді складається добре. Самотнім Скорпіонам варто дати шанс людині, яка зовсім не відповідає їхньому звичному «типажу». **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Звичні плани можуть раптово змінитися, але саме це й відкриє нову можливість. У фінансах краще не позичати великих сум. Більше рухайтесь й бувайте на свіжому повітрі. У стосунках спільна поїздка або невелика пригода освіжить почуття. Самотнім Стрільцям цікаве знайомство може подарувати дорога. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)
Тиждень сприятливий для серйозних справ, планування та наведення порядку у фінансах. Не працюйте до повного виснаження – організм попросить перепочинку. У коханні іноді достатньо обіймів замість довгих пояснень. Самотнім Козорогам варто перестати шукати недоліки в близькій людині. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)
Цього тижня вам захочеться змін – у роботі, побуті або навіть у власному образі. У фінансах можливі незаплановані витрати на техніку. Бережіть очі та частіше відпочивайте від екранів. У коханні не ховайте серйозні почуття за іронією. Самотнім Водоліям зорі можуть подарувати перспективне знайомство. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)
Інтуїція підкаже правильне рішення там, де логіка лише заплутає. У фінансах можливе невелике приємне надходження або подарунок. Бережіть нервову систему! У коханні щирість допоможе позбутися давнього непорозуміння. Самотнім Риbam варто не чекати першого кроку від іншої людини, а самим подати знак. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – четвер. ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договорна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛИЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження КОСІНЬСЬКА Ольга Олексіївна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович ІВАНЮК Раїса Іванівна
	Літературний редактор ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281 K6
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 7370.
Замовлення № 1598.

«Свинство та й годі!»

ФОТО Євгенії ХАРКІВ.

– Хотіла перекопувати землю під фруктовими деревами, та після цього візиту вже не треба. Все зроблено, – усміхається Євгенія Харків.

Дикі свині привели до волинянки 27 поросят!

Жителі села Скригове кажуть, що вже звикли і до цих гостей, і до інших лісових та польових мешканців

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Мальовниче Скригове – одне з найвіддаленіших сіл Мар'янівської територіальної громади Луцького району. Природа навкруги нього воістину казкова. Навколо – поля та луки, неподалік – великий ліс, а вся ця царина аж кишить своїми крилатими та чотирилапими мешканцями.

Звірі та птахи мирно співіснують зі скригівцями. Минулої п'ятниці, скажімо, в двір Євгенії Харків, яку читачі газети «Волинь» знають волонтеркою, освіта-

нкою-ветеранкою та активною громадською діячкою, завітало стадо диких свиней.

Пані Євгенія побачила «гостей» крізь вікно після дев'ятої години ранку. Жінка каже, що торік о цій осінній порі в її двір заходили три дикі свині. А цього разу у садку й на подвір'ї почувалися наче вдома кілька десятків дорослих тварин.

Непроханих гостей самі прийшли, ще й 27 поросят з собою привели. Мовляв, вони ж – наші діти, їх теж треба гледіти.

До слова, у людський двір свиняче сімейство завітало ситим. Довкола ж – висока кукурудза – врожай тутешніх фермерів, а зелену травичку в затишному доглянутому обійсті обрали собі, мабуть, десертом. Десь-

не-десь знаходили пізно впале яблуко чи інший фрукт.

«Ой, висока кукурудза навкруги. З неї чи з лісу «гості» на подвір'ячко прийшли?»

– Хотіла перекопувати землю під фруктовими деревами, та після цього візиту вже не треба. Все зроблено, – усміхається Євгенія Харків. І з притаманним їй почуттям гумору додає, що гурт завзято «розпушив землю рилами».

До слова, стадо поводилося дуже мирно, тож люди роздивлялися його, не боячись роз-

мовляти, сміятися чи рухатися дорогою повз нього.

На сторінці Євгенії Іванівни в Facebook з цього приводу – десятки дотепних і доброзичливих коментарів. Один із них, написаний Миколою Бернадським, так і хочеться переповісти: «Дика природа приходить у гості лише до хороших людей!»

... Гостювали вепри немало й небагато часу – аж після другої години дня пішли, вочевидь, додому в ліс. До слова, непроханим гостям не радів хіба що песик Топсик. Лаяв на них, а може й вітав!

На цьому спілкування скригівців із звіриною цього дня не закінчилося. Щойно землю огортають сутінки, навкруги починають гавкати лиси, з луків до осель доносяться «пісні» нічних птахів.

Словом, життя вирує! Якщо ви любите екзотику та екстрим, гайда у Скригове! ■

Увага!

Читайте у жовтневому випуску іншого нашого видання – місячнику «Так ніхто не кохав»:

♥ Історія до сліз: «Якщо син воює, то батько теж має бути там, де його дитина»

♥ Життєва драма: Перша дружина – від Бога, друга – від чорта, третя – від людей...

♥ Олена Шоптенко про своє третє заміжжя: «Це не було кохання з першого погляду»

♥ Щоб доглядати за онкохворою донькою, колеги подарували йому 350 днів власної відпустки

♥ Чому не можна давати міряти свою обручку іншим?

♥ І сміх, і гірх: так бабу Маньку ще ніхто не цілував!

Запитуйте жовтневу газету «Так ніхто не кохав» у листоніш або точка продажу преси!

А ще краще – передплатити це видання від газети «Волинь».

НАШ ІНДЕКС: 60779.

«Так ніхто не кохав» коштує всього 18 гривень на місяць!

Прогноз погоди на Волині з 15 по 23 жовтня													
Четвер 15 жовтня		П'ятниця 16 жовтня		Субота 17 жовтня		Неділя 18 жовтня		Понеділок 19 жовтня		Вівторок 20 жовтня		Середа 21 жовтня	
мін. +7°	макс. +11°	мін. +4°	макс. +12°	мін. +5°	макс. +9°	мін. +8°	макс. +11°	мін. +7°	макс. +10°	мін. +6°	макс. +9°	мін. +6°	макс. +10°

ФОТОГРІФ: АНДРІЙ КИРИЛЮК

Золоті слова

Україна готова до дружнього співжиття і співпраці з усіма народами, які шанують її самостійність та волю.

(Степан БАНДЕРА (1909–1959), символ України, один із радикальних та чільних ідеологів, практиків і теоретиків українського націоналістичного руху XX століття).

ФОТО: UKR.INFORM.UA

2026

ЖОВТЕНЬ

Іван, Денис, Петро, Юхим, Лук'ян, Сава.

15 Четвер

Всесвітній день миття рук. Міжнародний день білої тростини. Міжнародний день сільських жінок. Міжнародний день кредитних спілок.

☀ схід – 13:23, захід – 20:16. Зростаючий півмісяць. 5-й день.
☀ схід – 07:41, захід – 18:26. Тривалість дня – 10:45. Тривалість ночі – 13:15.

16 П'ятниця

Всесвітній день анестезіолога. День шефа. День алерголога. Всесвітній день здорового харчування. Всесвітній день продовольства.

☀ схід – 14:16, захід – 21:09. Зростаючий півмісяць. 6-й день.
☀ схід – 07:43, захід – 18:24. Тривалість дня – 10:41. Тривалість ночі – 13:19.

17 Субота

День працівників целюлозно-паперової промисловості. День бандури в Україні. Міжнародний день боротьби з бідністю.

☀ схід – 14:57, захід – 22:12. Зростаючий півмісяць. 7-й день.
☀ схід – 07:44, захід – 18:22. Тривалість дня – 10:38. Тривалість ночі – 13:22.

18 Неділя

День працівників харчової промисловості.

☀ схід – 15:28, захід – 23:21. Перша чверть. 8-й день.
☀ схід – 07:46, захід – 18:20. Тривалість дня – 10:34. Тривалість ночі – 13:26.

19 Понеділок

19.10.1918 року – створена у Львові Українська Національна Рада Західноукраїнської Народної Республіки проголосила утворення Української держави на українських етнічних землях у складі Австро-Угорщини.

☀ схід – 15:51, захід – ---. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.
☀ схід – 07:48, захід – 18:18. Тривалість дня – 10:30. Тривалість ночі – 13:30.

20 Вівторок

День кухаря і кулінара. День статистики. Всеукраїнський день боротьби із захворюванням на рак молочної залози.

☀ схід – 16:09, захід – 00:34. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.
☀ схід – 07:49, захід – 18:16. Тривалість дня – 10:27. Тривалість ночі – 13:33.

21 Середа

21.10.1995 року – Помісний Собор Української Православної Церкви Київського патріархату обрав патріархом Київським і всієї Руси-України митрополита Київського Філарета (Денисенка).

☀ схід – 16:24, захід – 01:48. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.
☀ схід – 07:51, захід – 18:14. Тривалість дня – 10:23. Тривалість ночі – 13:37.

Усміхніться!

– Хто ж таки поставив свій «Мерседес» біля входу? Ні зайти, ні вийти! Я питаю, чий він?

– І що ти кричиш, Моно? Це ж твій!

– Знаю, просто може хто не в курсі.

На співбесіді.

– Ваше ставлення до алкоголю. Якщо можна, одним словом, будь ласка...

– Буду!

– Куме, ти коли-небудь говорив дружині, що про неї думаєш?

– Так. Хочеш шрам на голові покажу?

Сидять двоє пенсіонерів і коментють:

– Яка нині молодь бідна: одну сигарету на п'ятьох курять, але – молодці, все одно сміються...

Магнітні бурі у жовтні:

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кави, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

Слабкі: 18, 28.

Середні: 17.

Сильні: 14, 15, 16.

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

Джерело: ukr.net.